

גָּלְלוּ נַדְתָּלְעַיְרָן בְּפֶרְשָׁת הַשְׁבָּרָע
עֲרוֹכִיכְבִּידֵי נַחַמָּה לִיבּוּבִּיךְ
חַנְתָּחַתְּמִים עַסְתָּה

יו"ל ע"י מוסד תורה וחטלה למברגרים ולבודר
הסחרות נשץ מזרחי אמריקה

מהדרה מיוחדת בטבול הסתדרות הציונית העולמית
מחלקה לחנוך ותרבות תורניים בגולה

תרומה (משילג)

כ"ה מתוך דברי אגדה

שומרת רובה ל"ז: ... אליהו אמר (איוב כ"ו): "סדי לא מצאנו לך טניה כח"
מי ששמו פ██וק זה, הוא אומר: שמא חרופים הוא חס וטומן? אלא כך אמר
אליהו: לא מצינו כח גבורתו של עקיבא ר' עם בריתו, טאין הקבה ר' בא
בטרכות עם בליך ותמיו, לא בא על האדים אלה לפני בחור, אתה מזא לנטחן הקבה ר' בא
אם תורת לישראלי כוחם בחזק כוחך לא חיל יגולין/לעמדו, טבאמר,
(דברים ח) אמר יוספיטאנחכו לשמע אח קROL'ה אלוקינו - ומתרן, אלא
לא בא עלייהם אילא לפני כח, טבאמר (תallows ב"ט) "קROL'ה" בכו"ח, בכו"ח
איינו אומר, אילא "בכו"ח", לטמי כחו של כל אחד ואחד. ד"א (איוב כ"ו) "צד"
לא מצאנו לך טניה כח" - בעעה טאמר הקבה ר' למטה: "עתה לי מטענן" - החגיל
מח מהמייה ואומר: "כבודו של הקבה ר' מלא עליוניכם וחתוניכם, והוא אומר:
עתה לי מטענן?" (תנחותם: בשעה שאמר לו הקבה ר' "ועטו לי מקודם וחבבי
בתוכס" אמר משה: "רבונו של עולם, הנה הטמים וטא' העמיים לא יכלכלון...")
 ועוד היה מה מתחכל ורואה טלים עומד ובוגה בית המקדש, תהוא גדול מן
המשכן ואומר לפניו הקבה ר' (מלכים א"ח) "כי האמנים יטב אלוקים על הארץ"
אמר משה: "ומה בית המקדש שהוא יומך ויזהר מן המשכן, טלה אומר כן, משכו
על אהת כמה וכמה!" ... אמר הקבה ר' "לא כטם טאה טבור, כך אני סבור,
אלא עטרים קרט בזפוץ וערירם קרט בדורות וחטעה במערב (עמ' כ"ז "ח-כ"ב)
וזצמצם שכובתי שלוי ואשכון בינייהם.

שומרת רובה ל"ג: (כ"ה ב) "ז'יקחו לי תרומה" - הדא הוא דכתיב (שיר השירים ט"ה)
"אנו יטנה ולבבי ער" - אמרה כננת ישראל: אנו יטנה מן הקץ - אלא הקבה ר'
על טבם (תallows ע"ג) "צור לבבי וחלקי אלוקים לעולם" אנו יטנה מעשה
העגל (=התייחסו שמא חס ושלוח לא יתרצה עוד, יטנה) - נרדמתי ובלםתי -
"מתנות כהונת" ותקבה ר' מרתק עלי (לטון הבאה רדפיה), הרוי "ז'יקחו לי
תרומה".

מדרש אגדה תרומה: "דבר אל בני ישראל ז'יקחו לך תרומה..." רשותה את המזבח עצה
שטמים". - וכך עבדין המנורה והטלחות והמזבח והקרטינז והחאל והיריעות וכל כל
המשכן - מפני מה? אמרו ישראל לפניו הקבה ר': רבונו של עולם, מלכי הגוים
יש להם אחל וטלחות ומברורה ומקרט קטרת, וכן הוא תכיסיס מלוכה, כי כל מלך
צריך לכך, ומה הוא מלכנו וגבינו מושיענו - לא יהיו לפניו מוכיסי מלוכה,
עד שידעו לכל בא עולם כי אתה הוא המלך?

אמר להם: בני, אתם בשר ודם צרייכים לכל זה, אבל אני איני צרייך, כי אין
לפניך לא אכילה ולא טהרה, ואינו צרייך מאור, ועבדיך יוכיחו כי המשם והיריח
מאירים לכל העולם ואני משפט יעילהם מאורי, ואני אשגיח עליהם לטובה בזכות
אבותיכם.

אמרו ישראל לפניו הקבה ר': רבונו של עולם אין אנחכו מבקשים את האבות
(ישעיה ט"ג), כי אתה אבינו, אברاهם לא ידענו ריאראל לא הכירנו". אמר
לחם הקבה ר': אם כן עשו מה שאמם חפציהם, אלא עשו אורותם כאשר אני מצוה
אתכם... שנ"י "ועשו לי מקדש..." ועשו מנדרה... ועשו שלחן... ועשו מזבח
מקטר קטרת."

1. מה המשותף בטלחת המדרשים בהסבירם את טעם המשכן ומה השאלה טרזו
כלט לחרץ?

2. מהו הקדר שבין הפסוק אייוב כ"ז וטבאה במדרש הרاطון ובין ריעוינו
העיקרי של המדרש?

3. מהי כוונת המדרש הרاطון בהדגitionו את חממות הקטנות שבמשכן?

4. متى צוה משה לעשות משכן לפי דעת המדרש האני רמה מזריכו לקבע
את זמן האורי כאריך קבע?

5. מה הרעיון שרצה המדרש הטלית לברא בעזרת הפסוק מישעיה ס"ג, מה
הקשר שבין טסוק זה לבין בקשת ישראל לבנות משכן לה?

6. נתה להסביר את ההבדל שבין שלחת המדרשים בנתינתם טעם למשכן!

השאלות המסוגיות קשורות והמוסוגיות אקסיות ביותר ביותר. ענה לפני יכלתך והבנתך.
תשובה יט לטלוח לנחמה ליבובי, הסחרות הציונית העולמית, המחלקה
לחנוך ותרבות תורניים, ירושלים ת.ד. 92.